

NS-Kampskrig

#193

4 / 2023 (134)

Interview med Isabel Medina Peralta

Introduktion

I den aktuelle udgave af vores interviewformat "Front Line Reports" interviewer vi den nationalistiske aktivist Isabel Medina Peralta fra Spanien for det nye tyske online-magasin for politisk teori fra NSDAP/AO "Der Angriff (DA)/Angrabet". Interviewet blev foretaget af deres chefredaktør "Wehrwolf".

Interview

Isabel Medina Peralta:

Jeg er først og fremmest nationalsocialist. Jeg er en politisk soldat, der gør sin pligt. Jeg forstår, at en mand (i mit tilfælde en kvinde) defineres af sine handlinger, af sin særlige måde at forstå verden på og præsentere sig selv i den på. Den vej, jeg har valgt, er handlingens vej. "Jeg tror, jeg kæmper", det er det kategoriske imperativ for min eksistens.

DA: Hvornår begyndte du dit politiske arbejde, og hvad var din motivation for at gøre det?

Isabel Medina Peralta:

Jeg begyndte at engagere mig aktivt i politik som trettenårig. Det var på det tidspunkt, at jeg begyndte at sætte pris på en persons uddannelse og kulturelle kapacitet, så jeg satte mig for at læse alt, hvad jeg fandt nyttigt. Selv om mine første læsninger drejede sig om filosofi, fører alle veje til Rom, og i dette tilfælde førte de til en funderet og praktisk politisk ideologi. Mine handlinger, min måde at opføre mig på, min smag og mine vurderinger er og har været fascistiske, så længe jeg kan huske, og det har de været.

I en alder af 14 år begyndte jeg at deltage i konferencer og demonstrationer, kort efter grundlagde jeg et magasin for politisk information og opsøgende arbejde, og jeg begyndte at bemærke en forandring i mit livsvalg. Men alle de problemer, som mit politiske tilhørsforhold gav mig, virkede tåbelige, fjenden vidste ikke, at jeg kæmpede for storhed og udødelighed! Viljen til at optræde i kaos, til at bringe den forstyrrede verden tilbage i orden og til at optræde som vogter i ordenens højeste platoniske forstand, det er den presserende opgave, som nationalsocialismen har stillet sig selv; og det er den opgave, som jeg også har stillet mig selv. Min motivation er at handle for at bevare skønhed og harmoni, at handle i kraft af dyd og at placere kunsten i den vitale maksime i universets centrum.

DA: Samarbejdede du/har du samarbejdet med politiske partier og/eller organisationer i Spanien og/eller endda internationalt?

Isabel Medina Peralta:

Ja. Som jeg tidligere har nævnt, begyndte jeg min politiske karriere ved at grundlægge en jonsista-ugeavis, dvs. en ugeavis, der var knyttet til den nationale socialistiske linje inden for den spanske fascisme. Navnet blev "La Conquista del Estado" i kraft af den ugeavis, som

indledte den fascistiske politiske kamp i Spanien i 1931 under Ramiro Ledesma Ramos' pen. Efter udgivelsen af mine numre begyndte jeg at møde kammerater, nogle læsere og andre, der sluttede sig til projektet. Da jeg mødte den, der nu er min mest loyale kammerat og bedste ven, begyndte jeg en periode med militant arbejde i Falange sammen med ham, men flere år efter, at jeg gav mig selv til partiet, kunne jeg konstatere, at de nuværende sociale omstændigheder har trukket partiets essens med sig, indtil det er uigenkendeligt for nogen af dets egne grundlæggere. Så jeg startede en kamp i "Bastion Frontal", en for tidlig ungdomsgruppe, hvis hovedformål ikke var andet end at ryste den offentlige bevidsthed på baggrund af virale medieaktioner. Efter dens opløsning finder jeg mig selv i at læse og forberede de nye skridt på en solid og ubrydelig struktur for fremtiden. Ikke desto mindre deltager og kæmper jeg sammen med spanske kammerater i en kulturel forening og internationalt, både i mit parti "Der Dritte Weg" i Tyskland og i det britiske tidsskrift "Heritage and Destiny", som jeg jævnligt samarbejder med artikler i. Jeg opretholder også kontakt og samarbejde med visse partier i Brasilien, Frankrig og Italien.

DA: Er du stadig knyttet til "Bastion Frontal"? Hvis ja, så fortæl venligst vores læsere noget om den nævnte organisations historie og dens mål.

Isabel Medina Peralta:

Bastión Frontal var en militant ungdomsorganisation, der var baseret på idéen om politisk kamp og gadeaktion. Den opstod i Madrid fra pandemien i et klima af politiske kontroverser, social uretfærdighed og økonomisk krise, hvilket naturligvis var befordrende for gruppens for tidlige vækst. Den manglede imidlertid en fast ledelse, en konkret ideologisk beslutsomhed og fremtidsperspektiver. Da jeg besluttede mig for at gå ind i partiet, så jeg tydeligt, at det ikke havde nogen form for varig anvendelse på den spanske sociale scene, og at det selv kun skulle fungere som en aktionsgruppe, der skulle opdanne samvittigheden og opnå genlyd i medierne gennem målrettede aktioner. I den forstand opfyldte vi vores mål, da gruppen endda blev nævnt i det nationale parlament. Senere fik visse personers adfærdsproblemer, mange militanternes indisciplinering og inkonsekvens, sammen med de juridiske problemer, som vores offentlige optrædener gav anledning til, skuffelse til at knuse vores soldaters kampgejst. Jeg forlod partiet en måned før dets opløsning på grund af uoverensstemmelser med en af lederne, da jeg befandt mig i Tyskland uden mulighed for at kunne træffe beslutninger fra mit eget land på grund af farlige omstændigheder. Min beslutning blev truffet på baggrund af, at gruppens fremtid og dens ledere lå langt fra min ideologiske tankegang og min kampgejstlige etik.

DA: Du henvendte dig første gang til offentligheden ved at holde en tale den 13. februar 2021 i Madrid om den spanske falangistiske frivillighedsdivision "Azul" ("Spansk Frivilligdivision") fra Anden Verdenskrig, iført den blå falangistiske trøje. Denne tale har givet anledning til mange kontroverser, selv på internationalt plan. - Forklar vores læsere din motivation bag denne tale og din beslutning om at optræde der i falangistisk uniform.

Isabel Medina Peralta:

Jeg kan virkelig ikke forklare, hvorfor jeg var der, knap 18 år gammel, i et pantheon, der var helliget helte, og foran 300 mennesker med en mikrofon. Jeg var mere eller mindre kendt i Spanien, fordi min opførelse og min foragt for konsekvenserne gjorde en pige til en politisk soldat på lige fod med mænd. Da jeg var 15 år gammel, kom der f.eks. mange hooligans fra et britisk antifascistisk hold til Madrid. Mens mine venner tænkte og besluttede sig for strategier, besluttede jeg mig for at stå over for dem og gennemføre en af mine egne idéer, hvilket var en succes, eftersom disse antifascister blev ydmyget af en enkelt lille pige. Når man tager min personlighed og mit fysiske udseende i betragtning, kan jeg også tro, at visse organisationer besluttede at give mig en stemme ved demonstrationer for at tiltrække et nyt publikum og give et nyt, mindre aggressivt medie billede. Den dag gik "propagandabeslutningen" imidlertid lidt over gevind. Med min tale ønskede jeg at vække alle disse mænd til live i divisionssoldaternes martialske og etiske karakter, jeg ønskede at ophøje den spanske krigers virtuositet og hans historie, og frem for alt ønskede jeg, at vinden skulle få ekkoet af mine ord til at rumle og ryste kirkegårdens cypresser. At fortælle den uomtvistelige sandhed, historiens uforanderlige stemme, som er ved at dø i vore dage, og kun få tør pege fingre ad fjenden. Jeg tror, at halve foranstaltninger, at ideologiske overskridelser til fordel for at få en bedre mening om et korrupt samfund aldrig fører nogen steder hen, aldrig. Jeg tror, at nogen må ofre deres privilegier for samfundet, og ærligt talt har jeg ikke noget imod at gøre det, for at gøre min pligt er det vigtigste for en mand med ære. Frem for alt forsøgte jeg at gøre de militante bevidste om, at livet er værdiløst, hvis man ikke er i stand til at ofre det for et enormt ideal.

I talen begyndte jeg med at parafasere Adolf Hitler i en udtalelse om den spanske delings glørværdige bedrift, og derefter opfordrede jeg kammeraterne i vores århundrede til at foragte konsekvenserne, for en bøde, en lille fængselsstraf eller at din kæreste forlader dig, fordi du er "nazist", ingen af disse små omstændigheder kan sammenlignes med dem, der gav deres liv for vores sag. Som jeg allerede har sagt:

"De, der overlevede kulden på den russiske steppe og ilden i Krasny Bor, gik tilbage for at udfordre forsynet i Berlin sammen med Karlsheden, sammen med SS, for at forsvare det, der skulle blive tusind års storhed og ære."

Døden var ikke enden for dem, det var begyndelsen på en æra, den Hitleristiske æra, og i dag skal vi kæmpe som de allerede gjorde, "i hver eneste af vores handlinger skal vi gøre revolutionen til en tilstedeværelse, selv om døden kommer til os; for i så fald vil vi dø under solen eller under stjernerne, men vores blod vil blive frugtbart som et forynget forår".

Endelig understregede jeg det afgørende behov for at bekæmpe al korrupsionens fader, verdens herre, som er initiativtager til indvandring, moralsk degeneration og finanskrisen, fordi: "Det er vores højeste forpligtelse at kæmpe for Europa og for Spanien, som nu er svagt og likvideret af fjenden, en fjende, som altid vil være den samme, om end med andre masker: jøden. For intet er mere sikkert end denne bekræftelse: jøden er skyld i det."

Jeg havde en falangistisk trøje på af hensyn til princippet om ensartethed. Selv om det var

mig blandt alle de fremmødte, der hævdede min stemme eller tog mikrofonen, er der intet, der adskiller mig fra mine kammerater. Den blå skjorte minder os om, at vi alle kæmper for en fælles idé, og at vi alle er ubetydelige i forhold til denne idé. Desuden er det sådan, de spanske soldater kæmpede, den blå skjorte ved siden af hagekorset, symbolet på det genopståede liv.

DA: Desværre sluttede Franco sig ikke officielt til Aksens. Hvad tror du, at de havde til hensigt at gøre med denne beslutning, og tror du, at en alliance kunne have påvirket Aksens krigsbestræbelser på en væsentlig måde?

Isabel Peralta:

I begyndelsen af 1930'erne begyndte en ny ånd at tage form, som var identisk med den ånd, der allerede var i gang med at gennemsyre de unge mennesker i hele Europa. Denne bevægelse blev grundlagt af Ramiro Ledesma Ramos, redaktør og generalsekretær for "La conquista del Estado".

Senere sluttede han sig til José Antonios Falange, der var mindre kampvillig, mere moderat og mere katolsk end tysk. Dette førte naturligvis til en splittelse kort efter. Men både Ledesma og José Antonio nåede op i laget af ledere af fascismen i Spanien. Da borgerkrigen brød ud, blev alle ledere og funktionærer i Falange og JONS fængslet og skudt. I José Antonios tilfælde er det slående, at Franco havde mulighed for at redde ham, og han gav afkald på løsladelsesforslaget.

Franco, der var strateg og uddannet i den højeste militære strenghed, var slet ikke interesseret i disse ledes liv, for han vidste, at hans egen figur var overskygget og værdiløs i forhold til dem. Efter at have vundet krigen, greb han fat i Falange, dens symboler, dens doktrin (i det mindste i teorien) og dens hymne. Han fusionerede partiet og skabte en ideologisk cocktail mellem carlister, fascistere, konservative, liberale og katolikker, og selv om man troede, at Hitler ville vinde krigen ved at fremme sine første holdninger, var han tilhænger af Føreren. De kom til at mødes i Hendaye, og Hitler erklærede, at "han ville foretrække at få trukket tænderne ud en efter en, før han mødte Franco igen".

Så kom gudernes tasmørke, og under Berlins ruiner bukkede alt smukt, harmonisk, retfærdigt og sandt under. I Spanien blev den fascistiske hilsen afskaffet som officiel, Falanges "camisas viejas" blev angrebet og elimineret og udskiftet med teknokrater, og det endte med, at de blev enige med zionismen ved at oprette militærbaser i Spanien mod betaling, i den reneste stil af lavprostitution, hvis man vurderer det ud fra et ideologisk synspunkt ...

DA: I din tale om den "blå division" nævnte du også den internationale jødiske indflydelse. Jeg må sige, at jeg er ret imponeret over det, da det ikke er almindeligt at se så tydeligt i så ung en alder med hensyn til netop dette emne, og det er heller ikke en alderssag, det er svært i disse dage at tale om jødernes indflydelse i offentligheden, især

inden for EU. Beskriv for vores læsere, hvordan du har lært om det jødiske problem.

Isabel Medina Peralta:

Det er svært, det ved jeg, men det er i bund og grund nødvendigt. Mennesket har brug for at vide, hvad problemet er, det har brug for at give det en form, et ansigt, et navn. Problemets navn er jødedommen, den internationale jødedom og dens totale foragt for andre folkeslag og for en harmonisk orden af tingene. De spekulerer i folkets elendighed, de indlejrer skadelige idéer i den nationale organisme som parasitter: i går kommunisme, i dag antiracisme, feminisme eller LGTBI. De er parasitter, og parasitter skal først identificeres som sådanne for at kunne finde en kur. Nogle gange er det svært at være ærlig over for os selv, vi ved det, vi ved, hvor farligt det jødiske problem er. Men vi foretrækker at se den anden vej og distrahere andre med kærlige eufemismer som "eliten" "det udvalgte folk"... Nej! Jeg er ligeglad med konsekvenserne, jeg lever for ære, ikke for brød, og jeg ville aldrig fortryde at have proklameret sandheden, uanset hvor vanskelige mine omstændigheder er blevet efter det, ville jeg gentage det tusind gange mere. Jeg begyndte at studere det jødiske spørgsmål, siden jeg begyndte at studere verden. Overalt, hvor øjnene nåede hen, fandt man en jøde: pressen, bankerne, energiselskaberne, olien ... Når man studerer den universelle historie, bemærker man den tilfældige detalje, at man fra Egypten til den romerske prætor, gennem cæsarer, russiske zarere, rumænere, engelske, spanske eller franske erobrere, fandt man en episode af udvisning af jøder. Hvis man analyserer fakta uden ideologiske fordomme, fjerner bind for øjnene, opdager man kun ét navn: "Jøden".

DA: Hvordan vil du så definere dine politiske holdninger i alt? Er du falangistisk orienteret, eller er du mere i retning af Francisco Francos holdning?

Isabel Medina Peralta:

Jeg er nationalsocialist. Jeg startede først min politiske karriere i Falange på grund af min hengivenhed over for Ramiro Ledesma Ramos og i taknemmelighed over José Antonios og vores faldne offer. I den nye Falange havde jeg mange ideologiske forskelle, da jeg var "jordblå" ifølge mine partifæller (en metafor for den brune skjorte). Den blå skjorte var parti-skjorten og repræsenterer arbejderklassens seriøse og proletariske ånd, og jeg besluttede at bære den i talen, først og fremmest på grund af det velbegrundede princip om ensartethed, for i et atrium eller i sidste række er jeg endnu en soldat, og jeg fortjener ikke nogen form for særbehandling. For det andet fordi der under de falangistiske soldaters Wehrmacht-uniform titter den blå farve frem, der minder om vores nation og dens glørværdige historie, som det hedder i deres hymne: "Ære være det fædreland, der forstod at følge solens vej over havets blå farve" og erobrede hele verden.

Alligevel er min doktrin rent nationalsocialistisk, og jeg adlyder kun gudernes eller Hitlers ordrer, så ethvert nyt parti, der ønsker at afgive eller "udvande" dets essens, som om det var dårligt, enhver "fjerde politisk teori" bliver for mig præsenteret som en ideologisk overskridelse og en meget alvorlig fejl for vanære over for guderne.

DA: Personligt synes jeg, at baggrunden for den spanske borgerkrig 1936-1939 er et godt eksempel på den situation, som alle lande i den vestlige verden befinder sig i i dag, og alene af den grund synes jeg også, at det er en skam, at historien om den spanske borgerkrig stadig er sjælden for mange mennesker uden for Spanien. - Hvad er Deres mening om dette emne? Mener De, at omstændighederne omkring de massive politiske spændinger mellem venstre- og højrefløjen, som senere fremkaldte den spanske borgerkrig, på nogen måde ligner den nuværende situation i den vestlige verden?

Isabel Medina Peralta:

Mit svar på dette spørgsmål blev allerede givet af Jose Antonio, Primo de Rivera tidligt om morgenen efter hans henrettelse: "Jeg ønsker, at mit var det sidste spanske blodsudgydelse i borgerkrig, og jeg håber, at det spanske folk, der er så rigt på gode og elskværdige egenskaber, finder fred og et hjemland med brød og retfærdighed". Men hvis man ser på situationen fra et praktisk synspunkt, har det spanske folk sjældent været enige med hinanden. Vi mistede vores imperium dels på grund af den jødiske finansiering, som de engelske skibe modtog, dels på grund af intern uenighed. Årsagen til vores solimperiums fald er ingen anden end intern uorganisering og mangel på harmoni. I dag kan vi se ligheder. Udråbelsen af den anden republik var intet andet end liberalismens og individualismens triumf over vores folk. Nogle gange til venstre, andre gange til højre. I dag kan vi se disse forældede og smagløse ideer materialiseret i "Partido Popular" og i PSOE (et parti, der allerede var til stede i det politiske landskab i disse 30'ere).

Uden for disse to lag, der hver dag bliver mere homogene, skal vi forene resten af ideerne og praksis. Det er sådan, at Vox og Podemos opstår. Partier, der ligner Mateo Salvini's Liga eller AFD i Tyskland og dets konsekvente modstandere. Men hvad med den virkelig radikale venstrefløj? Og den fanatiske nationalisme, som var til stede i Falange? Der er ikke plads til disse partier eller idéer i dagens demokrati. Vores tid er kendetegnet ved en barnlig universalisme, en total mangel på værdier og idéer og et fald i den kollektive moral. Vi må bryde denne situation og omdanne disse dekadente værdier, for det er der ikke mere brug for end fanatisme, og fanatisme er fraværende i dag.

DA: Hvad er de største problemer i dit land?

Isabel Medina Peralta:

Spanien er ikke længere en suveræn nation, men en lille del af det konglomerat, der udgør EU og i endnu højere grad den globaliserede verden. Spaniens problem ligger derfor ikke i vores eget territorium, men i dets underkastelse under fremmede magter.

For det første, og som den vigtigste konsekvens af dette alvorlige problem, finder vi racemæssig fortrængning, som, selv om den ikke er så udtalt som i London eller Paris, er et

håndgribeligt problem, der skrider frem med et destruktivt tempo og truer den naturlige orden, verdens polychromi og al den skønhed, som Spanien som nation, samfund og folk kunne tilføre verden. Undersøgelser fra det nationale statistiske institut afslører, at der kun i Almería kan registreres 58.000 illegale indvandrere i småbåde. I Barcelona er der allerede ghettoer, forstæder, der synes overladt til sig selv, og som svarer til at rejse hundredvis af kilometer til et kvalmende hjørne af Afrika. Dette kan få voldsraten, kriminaliteten og hærværket til at stige, men det er ikke ligefrem det underliggende problem. Vild adfærd kan meget vel løses ved udvisning. Vi kan ikke fokusere vores diskurs på denne type adfærd, men vi skal tværtimod åbne øjnene og indse, at selv den mest ærlige marokkaner vil få sine fem eller seks børn her, at de er født på nationalt territorium og vil få både spanske papirer, børn, som vil kunne stemme og bestemme, og de vil gennemføre deres kultur, som hverken er spansk eller europæisk, i et allerede besat territorium, der kun vil forblive som et minde i en historiebog ligesom den nation, der erobrede Amerika eller skrev Don Quixote. Det er det, der sker i dag, hvor de grådigt rykker frem og knuser alt smukt og efterlader resterne af den hvide, civiliserende og kreative race til at rådne op i solen som et lig. Indvandringssproblemet ledsages af den lave fødselsrate i mit land, der ligger i EU som en af de nationer med den laveste fødselsrate. Spanierne er overladt til hedonismen, til den mest absurde individualisme eller strømninger som feminister eller homoseksuel mode, hvilket gør den naturlige regenerering af racestoffet næsten umulig.

På den anden side er den økonomiske usikkerhed, manglen på infrastruktur, den militære forlegenhed og kontrollen af fremmede magter med militærbaser på vores eget territorium, manglen på en stærk hær og ikke en række sepoyer til tjeneste for NATO. Alle disse problemer eksisterer samtidig i skyggen af det, der engang hed Spanien. Men vi må gå til essensen. Det er jøden, der destabiliserer de underudviklede lande og styrer indvandringssølgerne til Europa, det er ham, der er ansvarlig for at forberede de civiliserede folkeslag på deres invasion med sit humanitære og tolerante ordsprog, det er ham, der bedrager kvinderne for at fratage dem deres største dyd, det er ham, der distraherer mennesket og gør det svagt, det er ham, der destabiliserer økonomien og skaber sammensatte og unaturlige interesser. Det er det, der er problemet, og hvis man fjernede den kontrol, som den internationale jødedom udøver over Spanien, og som kvæler vores folk til døde, ville civilisationen blive bragt i orden igen. Det er jødens skyld.

DA: Hvad er din holdning til den (påståede) Europæiske Union (EU)?

Isabel Medina Peralta:

Richard Kallergi udtænkte en plan i begyndelsen af 1920'erne. Denne plan blev kaldt "Pan-Europa", og blandt dens maksimer må vi fremhæve følgende princip: "De hvide racer i Europa skal ødelægges og erstattes af en ny race af negroide - eurasiere, der er føjelige og lette at dominere". Jødedommens afgørende maksime er at dominere og underkaste sig verdens nationer for at gennemføre deres Guds ord, den "ædle races" kontrol over verden. Denne "ædle" race er ikke som de afrikanske eller mongoloide racer, passive, harmløse og nyttige racer i naturlovens polykromi, tværtimod er den jødiske race destruktiv, parasitær og skadelig. For at kunne udøve total kontrol over et mere eller mindre omfattende område må der skabes et sæt fælles love,

nogle globale ideologiske forskrifter, et identisk monetært system. Det gjorde de allerede i Rom, og de forsøgte at fortsætte på denne måde, indtil en østrigsk maler satte en stopper for det. Efter Gotterdammerung var Europa løbet tør for lys, uden en guide, og det var tid til at gennemføre den plan, som Kalergi allerede havde udtænkt. Flaget blev designet af ham (de tolv stjerner repræsenterer Israels tolv stammer), og hans maksimer var universalisme, forbrugerisme og individualisme. Langt de fleste lande, der har bidraget til verden, er domineret; de civiliserende folk, den kreative race, under det samme symbol og den samme valuta, der er underlagt dollartransaktionen og det føderale reservesystem.

Det er rigtigt, at hvert land kan have sine egne love, men i henhold til dets forfatning kan de ikke være i strid med EU's maksimer. I Spaniens tilfælde har det været nødvendigt at ændre vores tidligere forfatning, da det er vores tidligere forfatning. Vores retssystem skal også tilpasses til den lovgivning, der håndhæves fra Bruxelles. I september blev der f.eks. indført en ny lov om beskyttelse af jødedommen i overensstemmelse med IHRA. EU er med andre ord et organ, der er fremmed for Europa, dets særlige genialitet og dets etiske system. Den er en del af sygdommen.

DA: Apropos EU: I marts 2022 kontaktede det spanske politi Forbundsrepublikken Tyskland (FRG) vedrørende din rejse til Tyskland. Derefter visiterede de ham i Frankfurt/Main-lufthavnen, og herefter indledte de en retssag på grund af den påståede "fremme af NS-propaganda". Denne hændelse skabte overskrifter i både Tyskland og Spanien dengang. Hvordan endte den retssag i sidste ende for dig?

Isabel Medina Peralta:

Jeg blev frikendt, og mine ejendele blev returneret i september. Min advokat kæmper nu for at få erstatning. Efter denne hændelse rejste jeg tilbage, om end med bus, og levede i flere måneder under navnet "Francesca Rienzi", en italiensk kunststuderende på universitetet i Firenze. Situationen blev imidlertid meget mere kompliceret efter en rejse til England, hvor jeg blev tilbageholdt i Manchester lufthavn i henhold til antiterrorloven. Efter at have været tilbageholdt i seks dage i det britiske land uden mobiltelefon eller computer lod de mig være alene. På det tidspunkt rejste jeg til Belgien, hvorfra jeg skulle afgøre min skæbne. Der var en Interpol-ransagningskendelse om efterforskning og sporing af mig. Jeg vidste, at jeg var nødt til at tage tilbage til mit land og vente på, at situationen blev roligere. Men jeg havde en forpligtelse over for mit parti i Tyskland og over for mine kammerater, og jeg måtte være konsekvent i forhold til det, jeg prædiker. Jeg tog en bus, og efter en rejse på mange timer ankom jeg til Tyskland. Jeg tog til demonstrationen og gjorde min pligt. Efter et par uger, da jeg sad i et cafeteria foran en smuk gotisk katedral og nød min læsning, fik jeg et opkald fra mit arbejde og et andet fra mine naboer: politiet ledte efter mig. Jeg forsøgte at forlade stedet, men i løbet af kort tid indhentede politiet mig, da de havde min telefon geolokaliseret, og de spærrede ind- og udkørslerne i den by, hvor jeg befandt mig.

En lov fra 1947 var blevet anvendt på mig, og for første gang i den tyske forbundsrepublikks moderne historie blev en EU-borger udvist permanent uden at have begået en forbrydelse eller uden at være blevet dømt. Ifølge forbundsrepublikken blev det betragtet som en reel

trussel mod landets demokratiske orden. En 20-årig pige, der blev betragtet som den største fare for et af de stærkeste lande i Europa? Ja, fordi de er bange, de er vant til at forbyde, og at nævnte forbud respekteres af frygt, men som jeg underskrev og svor i min politiserklæring: "*Min ære er Loyalitet*". Jeg vil kæmpe for Tyskland, for Europa og for mindet om Adolf Hitler, som de første kristne gjorde det, med en fanatisme, der får en til at omfavne døden med et smil på læben. I dag arbejder forbundsrepublikken på ressourcer og appellerer til EF-Domstolen for at forbyde mig fri bevægelighed gennem Schengenområdet (en ret-tighed, der er omfattet af afsnit 1 og 2 i Den Europæiske Unions traktater og menneskeret-tighedstraktaterne). Jeg ønsker dem held og lykke.

DA: Hvad er din mening om den politiske situation i Tyskland (i de enkelte dele: Forbundsrepublikken Tyskland, Forbundsrepublikken Østrig og Luxembourg)?

Isabel Medina Peralta:

Det er et besættelsesregime, både militært, økonomisk og retligt. Det konglomerat af dokumenter, som udgør forfatningen, fokuserer på det, som de anser for at være landets største problem, nemlig nationalsocialismens fremmarch. De stræber efter at forbyde alt, symboler, historie ... men frem for alt stræber de efter at bekæmpe sandheden. De ønsker at reducere og underkaste sig en af de mest kompetente racer i menneskehedens historie. De ønsker at få dem til at glemme, hvad det er at være tysker, ikke at producere kulturelt, videnskabeligt og teoretisk. De ønsker at fratage dem deres særlige karakter og reducere dem til et svagt og sygt folk uden personlighed og identitet. Tyskland er ikke suverænt og styrer heller ikke sig selv. Tyskland er et slaveland, og for at undergrave dette har det brug for en folkelig revolution, der er indlejret i det internationale samarbejde. Det skylder nationalsocialisterne i hele verden Adolf Hitler.

DA: Spanien, som er en af de europæiske grænser på dette særlige område, var et af de største ofre for masseindvandringen og "flygtningekrisen" i 2014/2015. Er der stadig målelige virkninger af denne historiske krise? Hvad med situationen på spansk territorium i Nordafrika?

Isabel Medina Peralta

Naturligvis lykkedes det mange af dem at slå sig ned. Problemet er ikke så meget den økonomiske udgift, selv om den er meget høj og storsindet overlegen i forhold til de statslige penge, der indsættes i moderskab, kunst eller forskning og udvikling, men racemæssigt, da sameksistens af biologisk forskellige elementer ikke er mulig. Deres skikke, etik eller evner er grundlæggende forskellige fra vores, og de vil altid være skadelige elementer uden for deres naturlige territorier, da det destabiliserer og hindrer vores samfund. Hvis vi allerede taler om raceblanding, racemæssig fortrængning, så må vi beslutte, at det er et problem, der skal udryddes så hurtigt som muligt, da et ødelagt kvarter kan repareres, men blandet blod tager generationer og århundreder at harmonisere igen, og selv på den måde ville det aldrig komme tilbage til det første element.

DA: Hvad med den nye masseindvandring og "flygtningekrise"? Er Spanien ramt af denne ligesom andre lande? I bekræftende fald: på hvilken måde?

Isabel Medina Peralta:

Det er noget katastrofalt, og vi må lave en meditationsøvelse her. Vi må forstå, at disse mænd repræsenterer menneskeliv, og at de kommer her på egen risiko på flugt fra en konflikt eller fra omstændigheder, der slet ikke er livsbekræftende. De er ikke de skyldige, selv om de ankommer til Europa, og mange af dem begår forbrydelser og forårsager terror. Vi må forstå, at disse mennesker ikke er i stand til at forstå verden, som vi forstår den, og at vores kultur og civiliserede adfærd ikke kan kræves af dem. Vi kan ikke forlange af dem, at de i stedet for at slås og skabe bander skal tage et klaver og spille en serenade. Det kan og skal vi ikke gøre, for de er ikke os. Det, vi skal gøre, er at bevare verdens skønhed, Surma-stammens danser, Masai-folkenes ritualer, Botticellis skulpturer eller Wagners operaer, for alt dette udgør verdens polychromi, mangfoldighedens rige skat. Men for at dette kan eksistere, skal alle være på deres plads, i harmoni med deres omgivelser og deres samfund, for hvis de bliver introduceret i Europa, vil de aldrig blive europæere, og kaoset vil være håndgribeligt. For at udrydde problemet med indvandringskrisen skal vi derfor gå til sagens kerne og pege på det, der skaber krige i de lande, som skriver "Refugees Welcome" på Europas døre og praler af den naturlige konflikt, som denne samling af racer forårsager. De er mennesker, og arisk venlighed bør hjælpe dem i deres lande og bekæmpe problemets rod.

DA: Er den massive indvandring en trussel mod spanierne? I bekræftende fald: på hvilken måde?

Isabel Medina Peralta:

Det er en trussel i form af den destabilisering, de udgør. På det økonomiske plan modtager de f.eks. statsstøtte, som kommer fra skatteydernes lommer og ikke er beregnet til at reparere f.eks. den smukke arkitektur i vores byer. Det er en trussel, fordi de accepterer job, der betales til uværdige lønninger, som en spanier, der ikke modtager støtte og lever lovligt, betaler skat og husleje, ikke kan overleve med, og derfor devaluerer arbejdsgiveren lønnen, og spanieren har intet andet valg end at acceptere den uværdige løn takket være loven om udbud og efterspørgsel. Men det største problem ligger i tabet af vores etnokulturelle identitet, vores naturlige miljø og princippet om et homogent samfund, hvor dine problemer er din nabos problemer.

DA: Hvad er løsningen på denne krise med massiv indvandring og "flygtninge" for Spanien og resten af Europa?

Isabel Medina Peralta:

Vi må kæmpe mod højfinansien, mod det internationale jødiske styre og dets etablerede system; vi må gøre de indfødte bevidste om, at det ikke er vores ansvar at tage ansvaret, og at medfølelse ikke er en fornægtelse af ens eget liv. Få jeres brødre til at indse, at de ikke er som os, at mennesket som enhver anden art har markante og uforsonlige forskelle, og at det at elske racerne ikke betyder at blande og ødelægge dem, men snarere at være racist og kæmpe for renheden og bevarelsen af dem. Racisme skal ses som en naturlig og positiv etik, og derfor skal racisterne være eksemplariske og ikke lade sig rive med af den absurde opførsel at kalde en sort person for "abe" på gaden, fordi han ikke er en abe. Vi skal til enhver tid handle eksemplarisk og retfærdigt, idet vi er den overlegne races forsvarere, repræsentanter og vogtere. Aryanerne skal være resten af verdens lys.

DA: Er den nuværende flygtningekrise en drivkraft for rekruttering af medlemmer og/eller for nationalistiske organisationers indflydelse/politiske styrke i Spanien?

Isabel Medina Peralta:

For et par måneder siden fandt der en voldsom episode sted i Ceuta og Melilla: 9.000 indvandrere krydsede voldeligt grænsen, slog politifolk, besatte huse og voldtog kvinder. På det tidspunkt så det ud til, at der var flere nationalister end i SS, men efter et par tweets spredte disse mennesker sig, og man kan ikke regne med, at de ville organisere en gruppe, der ville tage til krisens brændpunkt for at bekæmpe den. Det eneste, der skal til for at "udløse" disse mennesker, er en voldelig handling, der vækker had og afsky, og det er ineffektivt, da had ikke fører til resolute handlinger. Det er nødvendigt at forstå klart og retfærdigt, at kampen mod dem ikke må være en handling, der er drevet af had, men af kærlighed til ens folk og familie og til verdens stilling. Kun mænd, der forstår dette, vil være villige til at give deres liv.

DA: Hvor stærk er fjenden i dit land?

Isabel Medina Peralta:

Problemet er tilsyneladende ikke så alvorligt som i andre europæiske lande. I 1492 blev jøderne fordrevet fra vores kongerige, og det lykkedes os at blive det største imperium i moderne historie. Men selv om vi ikke har det problem, som Ukraine, Tyskland, Rumænien eller Polen har, har vi og har haft et alvorligt problem. Jøderne er der altid, og det er ikke nok kun at forvise dem fra vores land eller tvinge dem til at konvertere (som det skete under inkquisitionen), for "de er løgnens mestre", og de slår sig ned igen, skjult, men i strategiske positioner. Den mest almindelige jødiske type i Spaniens historie var ikke ashkenazi-jøderne, som det var en skændsel for vores europæiske brødre, men sefardiske jøder: en mindre støjende jødisk type, der ikke var så interesseret i politik og blodige revolutioner. Han var en kulturel jøde, som allerede var ved at forberede den "sorte legende", der er så udbredt om vores folk. Han er en indflydelsesrig jøde, som indlejrer sig i regeringsorganer og bureaukratiske organer, som bliver rådgiver for en konge eller en republikansk præsident. Franco hjalp i høj grad det internationale jødedømme til også at etablere sig i Spanien, idet han accepterede dets lån og gav koncessioner.

Nu har Spanien den samme jødiske indflydelse som resten af Europa, da der ikke findes nogen nationale selskaber. Landets valuta er også euroen, og det er underlagt renter og jødisk gæld. Energisystemerne ejes ikke af de største leverandører, men har Jahves mærke indskrevet i deres efternavne. Biografen eller pressen, der forbruges, er også jødisk. Vi er en del af verden, og verden har i dag en ejer.

DA: Dit politiske arbejde har allerede givet anledning til mange kontroverser, især på grund af det stærke pres, som den internationale zionisme udøver. Har du/har du lidt nogen konsekvenser af dette i dit daglige liv? I bekræftende fald bedes De forklare det. Forklar også for vores yngre læsere, hvordan man kan håndtere undertrykkelse.

Isabel Medina Peralta:

Ja, jeg ville narre mig selv, hvis jeg nægtede det. En politisk soldats vej er ikke en vej med roser, den er ikke sjov eller behagelig, den er en vej med konstant offervilje. Før jeg blev en kendt figur i kampen, smed min far mig ud af huset på grund af mit militante engagement. Jeg har mistet venner og familie, og det er naturligvis meget vanskeligt at opretholde et romantisk forhold under mine omstændigheder. Jeg er blevet fyret fra job og har fået afslag på kontrakter alene af ideologiske årsager. Jeg bliver ofte tilbageholdt uden grund, jeg kan ikke rejse (og hvis jeg rejser til lande, hvor jeg har lov til at rejse ind, skal jeg tilbageholdes i dagevis i tolden), jeg har åbne retssager, og i en af dem kræver de mig tre års fængsel for en demonstration, der blev organiseret i forbindelse med en marokkansk migrationskrise. I februar 2021 blev jeg betragtet som terrorist af flere lande i Europa ... Men ærligt talt, selv om det naturligvis betyder noget for mig og påvirker mig, accepterer jeg disse konsekvenser med glæde, fordi jeg ved, at jeg kæmper for en sag, der er større end mit eget liv.

Mit personlige råd er, at unge militante, der stadig er i gang, skal forsøge ikke at miste støtten fra deres familie og barndomsvenner, da vi ikke må opgive denne del af vores liv, fordi vi netop kæmper for at bevare og styrke den. Hvis det er umuligt, så fortsæt bare, vi skal være stoiske og gøre vores pligt. Vi skal placere os selv som ubetydelige individer og foragte vores fornøjelser og luksus, men samtidig værdsætte os selv som kilder og bolværker for en udødelig idé: takket være os holdes nationalsocialismens flamme i live.

Man skal være fanatiker, fanatisme flytter bjerge, og vores vilje skal være ubrydelig: Så hårdt som vores marmorørne og så let som vores flag; du skal lære at ofre dig.

DA: ZOG forsøger også at "deplatforme" dig (få dig ud af politik eller få dig retsforfulgt) Hvordan håndterer du det?

Isabel Medina Peralta:

Det er en naturlig konsekvens, som jeg påtager mig som en del af den vej, som jeg har besluttet at følge.

DA: Har I projekter/planer for fremtiden?

Isabel Medina Peralta:

Fortsæt med at træne, studere, læse, undersøge, bidrage kulturelt med skrifter og handlinger... osv. Jeg arbejder i øjeblikket på en bog, som jeg håber at kunne udgive inden længe. Mine planer for fremtiden er ingen andre end at fortsætte med at kæmpe for vores idéer uden at hvile. I et menneskes kampvilje er der to poler, som vi ikke bør ignorere, Siegfried og Godmund: ørnen og slangen, kontemplation og handling. Uden et doktrinært grundlag kan der ikke gennemføres en resolut handling, og uden handling er ideer ikke andet værd end at samle støv på en hylde. Mere konkret forbereder jeg mig på at kunne gennemføre det, som den tyske republik syntes at ane i sit udvisningsdekret: Nationalsocialismen som en stor gigant, der er organiseret i hele Europa og i søsterlandene. Jeg har foreslået at kæmpe for, at nationalsocialismen igen bliver lovlig og bliver set for det, den er, nemlig en doktrin, der skal forvandle vores tidsalders fremtid.

DA: Vil du anbefale noget litteratur? Hvis ja: Hvilke bøger?

Isabel Medina Peralta:

Jeg kan varmt anbefale engelsktalende nationalsocialister at gøre en indsats for at oversætte de spanske tekster, da de er umådeligt rige. Jeg anbefaler at oversætte og udgive "La Conquista del Estado" og "Fascisme i Spanien?" af Ramiro Ledesma Ramos i Deres land. Jeg anbefaler også at læse "Nuestras Ideas" af Ramon Bau, en ideel tekst til at introducere nye kammerater til vores verdenssyn. På den anden side mener jeg, at for at være nationalsocialist og virkelig forstå, hvad det betyder, skal den unge militant først kende værker som Iliaden, som jeg betragter som "arierens bibel", samt ridderromaner, Faust, de vigtigste Wagner-romaner osv. Først skal man vide, hvad det vil sige at være europæer (i Europa eller i Amerika) for at kunne kæmpe for sin race. Endelig er det vigtigste det, som ikke er korrumpet eller overskredet af vores tids vindere. Hjørnesteinen i vores ideer, MEIN KAMPF og Führerens taler, samt de væsentlige bøger fra partiets bibliotek, såsom "Manifestet mod åger og renteslaveri" af Feder.

DA: Tak for interviewet. Fortsæt det gode arbejde. Sejren er vores! Du er velkommen til at tilføje nogle afsluttende ord til læserne.

Isabel Medina Peralta:

Jeg vil gerne takke Dem for det prisværdige arbejde, De gør med publikationerne i Deres

blad, og for Deres interesse for at kende min nations historie og give mig plads til at afsløre de problemer, der kvæler mit land og mit kontinent.

Sejren vil være vores, og det tusindårige imperium vil triumfere.

Heil Hitler!

NS KAMPFERUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 104 English 1973 28. April 2017 61/20

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Widerstand von Massenarbeit, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgerottet, den Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind vorzeitig gefallene Völker und Kampfgemeinschaften stehen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Völkertums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der wesentliche Gegner ist aber nicht, den Völkern - gegen alle weisen Völker (?) - zu helfen. Seine Mord und Entwürdigung, Chrenkung und Rassenmord.

Ob "Jagd" oder "Slag", ob in Weltkrieg oder im "Steinzeit", ob auf Propagandamaterial bewahrt oder auf einem Schachbrett anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist eine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sidstnævnte emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotoalbumet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeheden her (www.measuringtheancient.com/truth.htm). Jeg er nlet op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravde fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lys. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the **NEW ORDER**

Number 174 (2022) Founded 1978 April 26, 2023 (134)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and re-education.

Whether "Jagd" or "Slag", whether in election battle or armed battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info